Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

16. listopada 2025.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Antidamping – Proširena antidampinška pristojba – Izuzeće uvoza određenih dijelova za bicikle podrijetlom iz Kine – Izuzeće za uvoz malih količina od strane manjih gospodarskih subjekata – Prag od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle koje stranke deklariraju za slobodan promet ili koje im se isporučuju”

U predmetu C-659/24,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud, Njemačka), odlukom od 14. svibnja 2024., koju je Sud zaprimio 9. listopada 2024., u postupku

A-GmbH & Co. KG

protiv

Hauptzollamt C,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: F. Schalin (izvjestitelj), predsjednik vijeća, M. Gavalec i Z. Csehi, suci,

nezavisni odvjetnik: A. Biondi,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za A-GmbH & Co. KG, U. Reimer, *Steuerberater*,

– za Europsku komisiju, G. Gattinara i R. Pethke, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 14. točke (c) Uredbe Komisije (EZ) br. 88/97 od 20. siječnja 1997. o odobravanju izuzeća uvoza određenih dijelova za bicikle podrijetlom iz Narodne Republike Kine od proširenja, utvrđenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 71/97, antidampinške pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2474/93 (SL 1997., L 17, str. 17.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 512/2013 od 4. lipnja 2013. (SL 2013., L 152, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva A-GmbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: uvoznik) i Hauptzollamta C (Glavni carinski ured C, Njemačka) u vezi s uvjetima uvoza u Europsku uniju određenih dijelova za bicikle podrijetlom iz Kine koji su oslobođeni od proširenih antidampinških pristojbi.

Pravni okvir

Uredba (EZ) br. 71/97

3 Vijeće Europske unije donijelo je Uredbu (EEZ) br. 2474/93 od 8. rujna 1993. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz u Zajednicu bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine i konačnoj naplati privremene antidampinške pristojbe (SL 1993., L 228, str. 1.).

4 Kako bi se spriječilo izbjegavanje antidampinških mjera uvedenih Uredbom br. 2474/93 uvozom dijelova za bicikle podrijetlom iz Kine koji se upotrebljavaju za sklapanje bicikala u Uniji, Vijeće je donijelo Uredbu (EZ) br. 71/97 od 10. siječnja 1997. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom (EEZ) br. 2474/93 o biciklima podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz određenih dijelova za bicikle podrijetlom iz Narodne Republike Kine i naplaćivanju proširene pristojbe na takav uvoz registriran u skladu s Uredbom (EZ) br. 703/96 (SL 1997., L 16, str. 55.).

5 U uvodnoj izjavi 38. Uredbe br. 71/97 navodi se:

„Krajnja uporaba kojom se opravdava izuzeće od antidampinške pristojbe definirat će se s obzirom na (i.) postupke sklapanja za koje je dokazano da nije došlo do izbjegavanja mjera i (ii.) uporabu osnovnih dijelova za bicikle u malim količinama od strane malih gospodarskih subjekata, osobito kao rezervnih dijelova, postupke koji vjerojatno ne predstavljaju izbjegavanje mjera. U potonjem slučaju uvoz osnovnih dijelova za bicikle imat će prilično ograničenu gospodarsku važnost i nije vjerojatno da će se njime ugroziti učinak postojeće pristojbe u smislu članka 13. stavka 2. točke (c) Osnovne uredbe u pogledu količina bicikala koje se mogu proizvesti od tih uvezenih dijelova.

Kako bi posrednici koji izravno ne uvoze osnovne dijelove za bicikle mogli kupovati te dijelove od uvoznikâ i preprodavati ih za postupke sklapanja kojima se ne izbjegava mjera, te vrste transakcija trebalo bi nadzirati i u okviru sustava nadzora krajnje uporabe.” [neslužbeni prijevod]

6 Člankom 3. stavkom 1. i člankom 3. stavkom 2. drugom alinejom te uredbe predviđa se:

„1. Nakon konzultiranja Savjetodavnog odbora, Komisija će u uredbi donijeti mjere koje su potrebne kako bi se osiguralo da se uvoz osnovnih dijelova za bicikle kojim se ne izbjegava

antidampinška pristojba uvedena Uredbom (EEZ) br. 2474/93 izuzme od proširene pristojbe iz članka 2.

2. Uredba Komisije osobito će obuhvaćati odredbe o:

[...]

– odobrenju izuzeća i nadzoru uvoza osnovnih dijelova za bicikle, posebno putem posrednika ili, s obzirom na njihovu uporabu u malim količinama, od strane manjih gospodarskih subjekata". [neslužbeni prijevod]

Uredba br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.

7 U uvodnim izjavama 3. i 4. Uredbe br. 88/97 navodi se:

„(3) Ovom bi se Uredbom zainteresiranim strankama trebale pružiti detaljne smjernice o funkcioniranju sustava izuzeća. On mora među ostalim sadržavati jasne odredbe o načinu na koji se određeni uvoz osnovnih dijelova za bicikle može izuzeti od proširene pristojbe i za koji se može odobriti izuzeće.

(4) [...]

[...] izravni uvoz osnovnih dijelova za bicikle izuzet je od proširene pristojbe ako ih za slobodni promet deklarira sastavljač kojeg je Komisija izuzela, ili se deklariraju u njegovo ime.

[...] uvoz osnovnih dijelova za bicikle također je izuzet od proširene pristojbe ako je primljen pod nadzorom uporabe u posebne svrhe te je u konačnici isporuka izvršena sastavljaču na kojeg se primjenjuje izuzeće ili ako je deklariran za slobodan promet ili je isporuka izvršena stranci u ograničenim količinama. U tom je pogledu svrsishodno primijeniti, *mutatis mutandis*, postojeći mehanizam nadzora uporabe u posebne svrhe [...]. Ako se za slobodni promet deklarira ili stranci isporučuje mjesečno manje od 300 jedinica bilo koje vrste osnovnih dijelova za bicikle, takvi su uvozi osnovnih dijelova za bicikle od ograničene gospodarske važnosti te je malo vjerojatno da mogu ugroziti učinke pristojbe uvedene Uredbom (EEZ) br. 2474/93. Stoga bi u slučaju tog uvoza trebalo pretpostaviti da nije riječ o izbjegavanju mjera.

[...]" [neslužbeni prijevod]

8 Člankom 14. Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., naslovljenim „Izuzeće podložno nadzoru uporabe u posebne svrhe", određuje se:

„Ako je uvoz osnovnih dijelove za bicikle za slobodan promet deklarirala osoba na koju se ne primjenjuje izuzeće od dana stupanja na snagu referentne uredbe, taj je uvoz izuzet od primjene proširene pristojbe ako je deklariran u skladu sa strukturom oznaka TARIC iz Priloga III. i podložno uvjetima navedenima u članku 82. Uredbe [Vijeća] (EEZ) br. 2913/92 [od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302., str. 1.)] i člancima 291. do 304. Uredbe (EEZ) br. 2454/93, koji se primjenjuju *mutatis mutandis* te:

(a) ako se osnovni dijelovi za bicikle isporučuju stranci na koju se primjenjuje izuzeće u skladu s člancima 7. ili 12.

ili

(b) ako se osnovni dijelovi za bicikle isporučuju drugom nositelju odobrenja u smislu članka 291. Uredbe (EEZ) br. 2454/93

ili

(c) ako, na mjesečnoj osnovi, stranka deklarira za slobodni promet ili joj se isporučuje manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle. Broj deklariranih ili isporučenih dijelova bilo kojoj stranci izračunava se upućivanjem na broj deklariranih ili isporučenih dijelova svih stranaka koje su povezane ili imaju dogovore o kompenzaciji s tom strankom

ili

(d) ako su osnovni dijelovi za bicikle namijenjeni za sklapanje električnih bicikala opremljenih pomoćnim motorom (TARIC dodatni broj 8835).” [neslužbeni prijevod]

Uredba br. 88/97, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom (EU) 2023/611

9 Člankom 15. stavkom 2. Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2023/611 od 17. ožujka 2023. (SL 2023., L 80, str. 67.), predviđa se:

„Ako se utvrdi da su stranke navedene u stavku 1. deklarirale za slobodan promet ili su im isporučene količine osnovnih dijelova za bicikl više od praga iz članka 14. točke (c) ili ako ne surađuju u okviru ispitivanja, više se ne smatra da nisu obuhvaćene područjem primjene članka 13. stavka 2. Uredbe (EU) 2016/1036 [Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)], a sva odobrenja izuzeća dodijeljena tim strankama retroaktivno se opozivaju. […]”

Provedbena uredba 2023/611

10 U uvodnim izjavama 23. do 25. Provedbene uredbe 2023/611 navodi se:

„(23) Izuzeće je potrebno opozvati i ako se utvrdi da izuzeta stranka sudjeluje u aktivnostima kojima izbjegava proširenu pristojbu, među ostalim ugrožavanjem korektivnih učinaka pristojbe uvozom znatnih količina. U članku 14. točki (c) Uredbe [br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.,] navodi se da se korektivni učinci pristojbe ugrožavaju ako stranka deklarira 300 ili više jedinica jednog tipa osnovnih dijelova za bicikle za slobodan promet ili se oni isporuče stranci.

(24) Radi osiguravanja pravne sigurnosti i transparentnosti, u [U]redbi [br. 88/97] potrebno je izričito navesti [prag predviđen člankom 14. točkom (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.].

(25) Komisija nadalje smatra da je primjereno pojasniti tumačenje praga iz članka 14. točke (c). U tom pogledu prag od manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle mjesečno trebao bi se odnositi na mjesečni prosjek jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle tijekom razdoblja od 12 mjeseci počevši od datuma stupanja na snagu relevantnog

odobrenja za upotrebu u posebne svrhe. Ni u kom slučaju to razdoblje ili ukupni zbroj više razdoblja ne smije biti dulji od razdoblja valjanosti relevantnog odobrenja za upotrebu u posebne svrhe.”

Carinski zakonik Unije

11 U članku 211. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44., SL 2022., L 43, str. 93. i SL 2023./90151, L, u daljnjem tekstu: Carinski zakonik Unije), naslovljenom „Odobrenje”, u stavku 1. točki (a) određuje se:

„Odobrenje carinskih tijela potrebno je za sljedeće:

a) primjenu postupka unutarnje ili vanjske proizvodnje, postupka privremenog uvoza ili postupka uporabe u posebne svrhe”.

12 U članku 254. Carinskog zakonika Unije, naslovljenom „Postupak uporabe u posebne svrhe”, u stavku 1. određuje se:

„U postupku uporabe u posebne svrhe, roba se može pustiti u slobodni promet pod izuzećem od carine ili po smanjenoj stopi carine radi njezine posebne uporabe.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

13 U okviru svoje djelatnosti uvoznik uvozi različite dijelove za bicikle iz Kine. Na temelju toga on već godinama ima odobrenje za uporabu u posebne svrhe koje je izdao Glavni carinski ured C. To odobrenje, dodijeljeno na temelju članka 254. Carinskog zakonika Unije, omogućuje mu, u skladu sa stavkom 1. navedenog članka, puštanje robe u slobodan promet u Uniji pod izuzećem od carine ili po smanjenoj stopi carine radi njezine posebne uporabe.

14 Navedeno odobrenje prvotno se odnosilo na:

– osnovne dijelove za bicikle isporučene stranci na koju se primjenjuje izuzeće na temelju Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013. (članak 14. točka (a)),

– isporuke drugim nositeljima odobrenja za postupak uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Carinskog zakonika Unije i članka 291. Uredbe Komisije br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1993., L 253, str. 1.), koji sami ne obavljaju uvozne formalnosti (članak 14. točka (b) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.),

– te uvoz, na mjesečnoj osnovi, manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, koji su ili deklarirani ili isporučeni stranci za puštanje u slobodan promet (članak 14. točka (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.).

15 U navedenom se odobrenju navodilo da se svaki mjesec manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle može deklarirati za vlastite potrebe ili ih određena stranka može prenijeti drugim strankama (krajnjim kupcima). Međutim, nakon uzastopnih izmjena koje je izvršila carinska uprava, odobrenje se prestalo odnositi na izuzeće koje odgovara izuzeću navedenom u članku 14. točki (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.

16 Uvoznik je 2018. zatražio od carinske uprave, na temelju članka 211. stavka 1. točke (a) Carinskog zakonika Unije, proširenje istog odobrenja, s retroaktivnim učinkom od 1. siječnja 2018., kako bi se njime obuhvatilo izuzeće predviđeno člankom 14. točkom (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.

17 U tom je pogledu istaknuo da se tom odredbom dopušta izuzeće od proširene antidampinške pristojbe osobito kada je, na mjesečnoj bazi, stranci „isporučeno” manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle. Prema uvoznikovu mišljenju, tu pretpostavku izuzeća treba shvatiti na način da je u okviru djelatnosti uvoznika koji uvozi dijelove za bicikle kako bi ih isporučio različitim kupcima, on ovlašten uvoziti mjesečno i po kupcu 299 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, uz izuzeće od antidampinških pristojbi.

18 Budući da je carinska uprava odbila taj zahtjev, uvoznik je protiv odluke te uprave o odbijanju podnio tužbu Finanzgerichtu (Financijski sud, Njemačka), koji je tu tužbu odbio i potvrdio odbijanje proširenja odobrenja uporabe u posebne svrhe čiji je nositelj uvoznik.

19 Taj je sud smatrao da je izuzeće iz članka 14. točke (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., predviđeno samo za manje gospodarske subjekte i da ga stoga treba ograničiti samo na slučajeve kad se ukupno isporučuje manje od 300 jedinica svim kupcima dotičnog uvoznika. To tumačenje potvrđuje članak 3. stavak 2. druga alineja Uredbe br. 71/97, koji u bitnome određuje da se uredbom o izuzeću koju će Komisija donijeti mora predvidjeti „odobrenje izuzeća i nadzor uvoza osnovnih dijelova za bicikle, osobito putem posrednika ili, s obzirom na njihovu uporabu u malim količinama, od strane manjih gospodarskih subjekata”.

20 Uvoznik je protiv odluke Finanzgerichta (Financijski sud) podnio reviziju Bundesfinanzhofu (Savezni financijski sud, Njemačka), sudu koji je uputio zahtjev.

21 U tom je pogledu istaknuo da pojam „manji gospodarski subjekti” u smislu potonje odredbe nije definiran važećim propisom i da je jedini cilj Uredbe br. 88/97 sprječavanje izbjegavanja antidampinške pristojbe u slučaju kada više poduzetnika koji deklariraju robu isporučuje kupcima količine te robe koje zajedno prelaze predviđeni prag. Stoga, za potrebe izuzeća od antidampinške pristojbe nije važno utvrditi količinu osnovnih dijelova za bicikle koje poduzetnici posrednici prodaju drugim operatorima, nego mjesečnu količinu koja je konačno isporučena svakom krajnjem kupcu. Osim toga, prag od „manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle” na mjesečnoj osnovi predstavlja oslobođenje koje dovodi do izuzeća 299 tih jedinica čak i u slučaju prekoračenja navedenog praga, a ne graničnu vrijednost čija bi posljedica bila to da se nikakvo izuzeće ne primjenjuje ako stranka mjesečno deklarira i isporuči više od 299 navedenih jedinica.

22 Sud koji je uputio zahtjev smatra da rješenje spora koji se pred njim vodi ovisi o odgovoru na pitanje koji je uvoz osnovnih dijelova za bicikle izuzet od proširene antidampinške pristojbe i u tom pogledu izražava nedoumice u pogledu tumačenja članka 14. točke (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.

23 Kao prvo, pita se može li se izuzeće iz te odredbe kombinirati s nekim drugim izuzećem u smislu tog članka 14. točke (a) i/ili (b). U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev smatra da, iako se izuzeća od proširene antidampinške pristojbe predviđena u točkama (a) i (b) navedenog članka 14. mogu kombinirati s izuzećem iz njegove točke (d), to je zato što se odnose na svakog primatelja različitih proizvoda i postupaka sklapanja te se stoga ne mogu preklapati. Suprotno tomu, stranka bi mogla zanemariti cilj Uredbe br. 88/97 da se izuzme samo gospodarski zanemariv uvoz, s obzirom na to da bi primjenom izuzeća na temelju članka 14. točke (a) i/ili (b) Uredbe 88/97, kako je izmijenjena 2013., kombiniranog s onim iz članka 14. točke (c) iste uredbe, kako je izmijenjena, ona mogla svaki mjesec uvoziti broj jedinica veći od 299 jedinica osnovnih dijelova za bicikle, oslobođenih od antidampinške pristojbe.

24 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev pita se može li se, s obzirom na članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., odobrenjem uporabe u posebne svrhe predvidjeti izuzeće od proširene antidampinške pristojbe za manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, po kupcu i mjesečno, ili se taj najviši prag primjenjuje na sve kupce. Ističe da tekst te odredbe ne daje naznake u tom pogledu i da bi njezino široko tumačenje moglo dovesti do izbjegavanja antidampinške pristojbe. Također navodi da način na koji stranka vodi svoje poslove ili sudjeluje na tržištu ne bi trebao biti relevantan u okviru razmatranja tog pitanja.

25 Kao treće, sud koji je uputio zahtjev postavlja pitanje predstavlja li prag od „manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle” na mjesečnoj osnovi, u smislu članka 14. točke (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., graničnu vrijednost čija je posljedica to da izuzeće od proširene antidampinške pristojbe u cijelosti prestaje ako stranka deklarira i isporuči više od 299 jedinica mjesečno. Namjera zakonodavca Unije da se na male uvoznike ili primatelje proizvoda primijeni izuzeće predviđeno tom odredbom ide u prilog tom tumačenju.

26 U tim je okolnostima Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 14. točku (c) [Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013.] tumačiti na način da se to izuzeće od proširene antidampinške pristojbe u istom odobrenju uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Carinskog zakonika Unije može kombinirati s drugim izuzećem u skladu s člankom 14. točkom (a) i/ili (b) Uredbe br. 88/97[, kako je izmijenjena 2013.]?

2. Može li se članak 14. točka (c) Uredbe br. 88/97[, kako je izmijenjena 2013.,] tumačiti na način da se odobrenjem može predvidjeti izuzeće od proširene antidampinške pristojbe za manje od 300 jedinica određenog osnovnog dijela za bicikle po kupcu i mjesečno?

3. Je li količina od manje od 300 jedinica na mjesečnoj osnovi koja je navedena u članku 14. točki (c) Uredbe br. 88/97[, kako je izmijenjena 2013.,] granična vrijednost čija je posljedica to da izuzeće od proširene antidampinške pristojbe u cijelosti prestaje ako stranka deklarira ili isporuči više od 299 jedinica mjesečno, ili oslobođenje u okviru kojeg 299 jedinica u svakom slučaju ostaje izuzeto od antidampinške pristojbe čak i u slučaju prekoračenja gornje granice od 299 jedinica?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

27 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., tumačiti na način da se izuzeće od njime predviđene proširene antidampinške pristojbe u istom odobrenju uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Carinskog zakonika Unije može kombinirati s drugim izuzećem u skladu s člankom 14. točkom (a) i/ili (b) te uredbe, kako je izmijenjena.

28 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, prilikom tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst nego i njezin kontekst te ciljeve propisa kojeg je dio (presuda od 14. ožujka 2024., VR Bank Ravensburg-Weingarten, C-536/22, EU:C:2024:234, t. 35. i navedena sudska praksa).

29 Kao prvo, kad je riječ o tekstu odredaba o kojima je riječ, valja istaknuti da se ni članku 254. Carinskog zakonika Unije, koji je izričito naveden u prvom pitanju, ni članku 211. tog zakonika, koji se oba odnose na odobrenje uporabe u posebne svrhe, ne protivi to da se odobrenjem uporabe u posebne svrhe može predvidjeti kombinacija više vrsta izuzeća od antidampinške pristojbe.

30 Isto tako, različite vrste izuzeća iz članka 14. točaka (a) do (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., navode se uzastopno, povezane veznikom „ili”, pa se zbog uporabe tog veznika ne može zaključiti da jedna vrsta izuzeća nužno isključuje drugu. Naime, iako razlog za izuzeće može sam po sebi biti temelj za primjenu sustava izuzeća od proširenih antidampinških pristojbi, time se ne može isključiti da više razloga za izuzeće bude obuhvaćeno istim odobrenjem za uporabu u posebne svrhe na temelju članaka 211. i 254. Carinskog zakonika Unije.

31 Kao drugo, valja istaknuti da je, s obzirom na uvodnu izjavu 38. Uredbe br. 71/97 u kojoj su navedeni razlozi kojima se opravdava primjena izuzeća od proširenih antidampinških pristojbi, kao i na uvodnu izjavu 4. Uredbe br. 88/97, opća struktura članka 14. točaka (a) do (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., po svemu sudeći povezana s ciljem potonje uredbe da se dopusti uvoz osnovnih dijelova za bicikle, oslobođen od proširenih antidampinških pristojbi, čija je gospodarska važnost prilično ograničena.

32 Stoga je malo vjerojatno da bi se kombiniranom primjenom takvih izuzeća ugrozio cilj koji se nastoji postići uvođenjem antidampinških pristojbi, kako u pogledu količina bicikala koje se mogu proizvesti pomoću tih uvezenih osnovnih dijelova tako i u pogledu gospodarske ograničenosti uvoza koji se provodi uz izuzeće od tih pristojbi.

33 S obzirom na prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., treba tumačiti na način da se izuzeće od njime predviđene proširene antidampinške pristojbe u istom odobrenju uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Carinskog zakonika Unije može kombinirati s drugim izuzećem u skladu s člankom 14. točkom (a) i/ili (b) te uredbe, kako je izmijenjena.

Drugo pitanje

34 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., tumačiti na način da se odobrenjem uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Carinskog zakonika Unije može predvidjeti izuzeće od proširene antidampinške pristojbe za manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, po kupcu i mjesečno, ili se taj prag odnosi na sve kupce nositelja tog odobrenja.

35 Najprije valja podsjetiti na to da je Sud u presudi od 29. srpnja 2010., Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, t. 33. i 34.), već ocijenio da se člankom 14. točkom (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., kojim se uvodi izuzeće *de minimis* u korist određenih gospodarskih subjekata, „predviđa mjesečno količinsko ograničenje i pojašnjava da se broj jedinica izračunava uzimajući u obzir sve povezane stranke ili stranke koje s uvoznikom ili deklarantom imaju dogovore o kompenzaciji”.

36 Dakle, u bitnome je utvrđeno da se tom iznimkom *de minimis* utvrđuje najveći broj jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, odnosno manje od 300 jedinica, koje uvoznik na kojeg se ne primjenjuje izuzeće iz članka 14. točke (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., svaki mjesec može uvesti i to neovisno o broju poduzetnika/osoba kojima naknadno isporučuje te jedinice.

37 Takvo tumačenje u skladu je s ciljem Uredbe br. 88/97 da se izuzeća od proširenih antidampinških pristojbi dopuštaju samo ako ne ugrožavaju ciljeve koji se nastoje postići uvođenjem navedenih pristojbi. Međutim, odobravanje uvoza oslobođenog od takvih pristojbi, koji je doduše ograničen na manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, mjesečno i po kupcu, koje bi se mogle isporučiti potencijalno neograničenom broju kupaca, moglo bi ugroziti te ciljeve.

38 S obzirom na prethodna razmatranja, na drugo pitanje valja odgovoriti tako da članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., treba tumačiti na način da se odobrenjem uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Carinskog zakonika Unije može predvidjeti izuzeće od proširene antidampinške pristojbe za manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle, mjesečno i za sve kupce nositelja tog odobrenja.

Treće pitanje

39 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., tumačiti na način da prekoračenje praga od „manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle” na mjesečnoj osnovi znači da se na stranku koja deklarira i isporučuje više od 299 jedinica mjesečno ne primjenjuje nikakvo izuzeće od proširene antidampinške pristojbe na temelju navedene odredbe.

40 Prije svega, iz teksta članka 14. točke (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., ne proizlazi da prag od „manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle” na mjesečnoj osnovi predstavlja oslobođenje koje bi u slučaju prekoračenja dovelo, do tog praga, do izuzeća od proširenih antidampinških pristojbi.

41 Suprotno tomu, iz članka 15. stavka 2. Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom 2023/611, među ostalim proizlazi da se, ako su stranke deklarirale puštanje u slobodan promet ili su im isporučene količine osnovnih dijelova za bicikle veće od praga predviđenog tim

člankom 14. točkom (c), sva odobrenja izuzeća dodijeljena tim strankama retroaktivno opozivaju. Iz toga proizlazi da navedeni prag predstavlja vrijednost zbog čijeg se prekoračenja na navedene stranke ne primjenjuje takvo izuzeće.

42 Točno je da se, kao što to navodi Komisija u svojim pisanim očitovanjima, tim promjenama propisa Unije omogućilo pojašnjenje s obzirom na različite prakse nacionalnih carinskih tijela. Međutim, iz uvodne izjave 23. Provedbene uredbe br. 2023/611 proizlazi da treba smatrati da isti prag, čim je utvrđen Uredbom br. 88/97, u njezinoj izvornoj verziji, predstavlja vrijednost čije prekoračenje dovodi do opoziva odobrenja izuzeća. To osim toga potvrđuje i uvodna izjava 24. te provedbene uredbe u kojoj se navodi da je „u [Uredbi br. 88/97] potrebno [...] izričito navesti [...] prag [*de minimis*]” i to „[r]adi osiguravanja pravne sigurnosti i transparentnosti”, kao i uvodna izjava 25. navedene provedbene uredbe.

43 Nadalje, kao što to ističe sud koji je uputio zahtjev i kao što to proizlazi iz uvodne izjave 4. Uredbe br. 88/97, izuzeće na temelju sustava uporabe u posebne svrhe uvedeno je kako bi se omogućio uvoz ili isporuka u malim količinama, koji su ograničene gospodarske važnosti. Međutim, dopuštanjem gospodarskim subjektima koji provode značajan uvoz ili preprodaju da automatski, barem djelomično, koriste oslobođenje za takve transakcije ugrozio bi se cilj koji se želi postići antidampinškim propisima.

44 Naposljetku, sud koji je uputio zahtjev poziva se na presudu od 12. svibnja 2021., Hauptzollamt B (Kavijar jesetrinih vrsta) (C-87/20, EU:C:2021:382). U toj je presudi Sud smatrao da količina od 125 grama kavijara jesetrinih vrsta po osobi, čije uvođenje nije uvjetovano predočenjem uvozne dozvole, predstavlja graničnu vrijednost, oslanjajući se osobito na činjenicu da predmetnu odredbu treba smatrati izuzećem koje se kao takvo mora usko tumačiti.

45 Činjenice u glavnom postupku razlikuju se od onih u predmetu u kojem je donesena ta presuda, koje su se odnosile na zaštitu vrsta divlje faune i flore kojima prijeti izumiranje nadziranjem njihova trgovanja na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima (SL 1997., L 61, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 59.).

46 Činjenica je da je cilj antidampinških propisa u ovom slučaju zaštititi europsku industriju u sektoru bicikala i da se izuzeća od proširenih antidampinških pristojbi na temelju Uredbe br. 88/97 odobravaju samo za postupanje koje ne predstavlja izbjegavanje mjera, osobito ono u korist malih gospodarskih subjekata. Stoga članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., treba smatrati iznimkom u korist malih gospodarskih subjekata čija djelatnost, uzimajući u obzir njezin zanemariv gospodarski učinak, nije obuhvaćena područjem primjene odredaba čiji je cilj sprečavanje izbjegavanja proširenih antidampinških pristojbi.

47 S obzirom na prethodno navedeno, na treće pitanje valja odgovoriti tako da članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena 2013., treba tumačiti na način da prekoračenje praga od „manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle” na mjesečnoj osnovi znači da se na stranku koja deklarira i isporučuje više od 299 jedinica mjesečno ne primjenjuje nikakvo izuzeće od proširene antidampinške pristojbe na temelju navedene odredbe.

Troškovi

48 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

1. **Članak 14. točku (c) Uredbe Komisije (EZ) br. 88/97 od 20. siječnja 1997. o odobravanju izuzeća uvoza određenih dijelova za bicikle podrijetlom iz Narodne Republike Kine od proširenja, utvrđenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 71/97, antidampinške pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2474/93, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 512/2013 od 4. lipnja 2013., treba tumačiti na način da se izuzeće od njime predviđene proširene antidampinške pristojbe u istom odobrenju uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije može kombinirati s drugim izuzećem u skladu s člankom 14. točkom (a) i/ili (b) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena.**

2. **Članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena Uredbom br. 512/2013, treba tumačiti na način da se odobrenjem uporabe u posebne svrhe u smislu članka 254. Uredbe br. 952/2013 može predvidjeti izuzeće od proširene antidampinške pristojbe za manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikl, mjesečno i za sve kupce nositelja tog odobrenja.**

3. **Članak 14. točku (c) Uredbe br. 88/97, kako je izmijenjena Uredbom br. 512/2013, treba tumačiti na način da prekoračenje praga od „manje od 300 jedinica po vrsti osnovnih dijelova za bicikle” na mjesečnoj osnovi znači da se na stranku koja deklarira i koja isporučuje više od 299 jedinica mjesečno ne primjenjuje nikakvo izuzeće od proširene antidampinške pristojbe na temelju navedene odredbe.**

Potpisi